

Fuet

BADABADOCS

No hi ha res més maco que créixer envoltat del que t'agrada. Ella ho havia fet, entre la natura, el que més estimava. Deia que els arbres li parlaven, i que també ho feien les pedres, les flors, o algun que altre esquirol que passava per allà de tant en tant. Amb qui més parlava era amb els badabadocs, les seves flors preferides. Aquelles flors rogenques que omplien de color els racons més buits i freds dels boscos, tornant-los càlids i plens de vida.

Tant com li parlaven, que un dia va sentir com li deien: "salta".

No va haver de pensar's-ho dues vegades, ja era al final del precipici.